

Dániel könyve – Harmincharmadik szám

Isten „pecsétje” a vasárnapi törvényrendelet kihirdetésekor ráhelyezve: Dániel 6. fejezetének prófétai elemzése

Jeff Pippenger

2023-12-28

Isten „pecsétje”, amely láthatóvá válik, a vasárnaptörvény kihirdetésekor nyomatik rá.

„Egyikünk sem kapja meg valaha Isten pecsétjét, amíg jellemünkön akár egyetlen folt vagy szenny marad. Ránk van bízva, hogy kijavítsuk jellemünk fogyatkozásait, hogy megtisztítsuk a lélek templomát minden szennytől. Akkor hull ránk a késői eső, miként a korai eső hullott a tanítványokra pünkösöd napján....”

„Mit cselekesztek, testvérek, az előkészület nagy munkájában? Akik a világgal egyesülnek, azok a világi formát veszik fel, és a fenevad bélyegére készülnek. Akik bizalmatlanok önmagukkal szemben, akik megalázzák magukat Isten előtt, és a lelküket az igazságnak való engedelmesség által tisztítják meg, azok a mennyei formát veszik fel, és arra készülnek, hogy homlokukra elnyerjék Isten pecsétjét. Amikor a rendelet kiadatik, és a bélyeg rányomatik, jellemük örökké tiszta és szeplőtelen marad.” Testimonies, 5. kötet, 214., 216.

Dániel akkor kapja meg a látható pecsétet, amikor az oroszlánok vermébe vetik, így a fejezet a vasárnaptörvényről szóló rendeletet ábrázolja.

Ekkor ezek a férfiak a királyhoz gyűltek, és ezt mondták a királynak: Tudd meg, ó király, hogy a médek és perzsák törvénye az, hogy semmiféle végzésen vagy rendeleten, amelyet a király megállapít, nem lehet változtatni. Erre a király parancsot adott, és előhozták Dánielt, és az oroszlánok vermébe vetették. A király pedig megszólalt, és ezt mondta Dánielnek: A te Istened, akit te szüntelenül szolgálsz, ő megszabadít téged. És hoztak egy követ, és a verem szájára tették; a király pedig lepecsételte azt a maga gyűrűjével és főembereinek gyűrűjével, hogy Dániel felől a szándék meg ne változzék. Dániel 6:15–17.

A történet azonban nem ér véget itt, hanem ott ér véget, ahol elkezdődik. Dániel hatodik fejezetének vonala azt a szövetséget szemlélteti, amelyet elsődlegesen a százhusz fejedelem és a két alacsonyabb rangú elnök vezetett, de amelybe a tanácsosok, vezérek és helytartók is beletartoztak. Az ötszörös szövetség azért alakult meg, hogy megtévessze a királyt, és Dániel üldözésére vegye rá. A történet az ő ítéletükkel zárul, mert egy különleges ítéletet szemléltetnek, amely a vasárnaptörvény idején következik be; olyan ítéletet, amely nem azokra irányul, akik Dánielt vagy a királyt képviselik, hanem azokra, akik megtévessztették a királyt.

És parancsolt a király, és előhozták azokat a férfiakat, akik bevádolták Dánielt, és az oroszlánok vermébe vetették őket, gyermekeiket és feleségeiket; és az oroszlánok erőt vettek rajtuk, és minden csontjukat összetörték, még mielőtt a verem fenekére értek volna. Dániel 6:24.

A prófétai forgatókönyvben mindig az egyház téveszti meg az államot, és a hatodik fejezet azt a megtévesztést azonosítja, amelyet a királlyal szemben hajtanak végre. Miután Akháb tanúja volt Isten hatalmának a Kármel hegyén történt hatalmas megnyilatkozásának, Illés az esőn át visszavezette őt Jézabelhez. Akhábnak nem volt oka azt gondolni, hogy Jézabelt ne ragadná meg Isten hatalmának erőteljes bizonyágtétele, ám Akháb megévesztette Jézabelt Illés iránti mélyen gyökerező gyűlöletével kapcsolatban. Illésnek az Akhábbal és Jézabellel való szembenállásának története ismétlődik meg Keresztelő János (aki Illés volt), valamint Heródes és Heródiás történetében.

Amikor részeg Heródes a születésnapján országának felét ígérte Saloméának (Heródiás lányának), nem számított arra, hogy Heródiás János fejét fogja követelni. A királyokat, legyen az Akháb, Heródes vagy Dárius, a tisztátalan asszony téveszti meg: akár Jézabel hamis prófétáinak tánca, akár Heródiás lányának tánca, akár a Dániel történetében szereplő ötszörös szövetség által. Pilátust is egy romlott papság tévesztette meg, amely a zsidó „egyházat” képviselte, és az egyház egy asszonyt jelképez.

A megtévesztés a prófétai forgatókönyv egyik jellemzője, és a harmadik jaj iszlámja az a hazugság, amelyet az utolsó napokban félelem által az Egyesült Nemzetek megtévesztésére használnak fel. Mind a „megtévesztés”, mind pedig a „hazugság”, amely a megtévesztést előidézi, azonosítva van Isten prófétái Igéjében. Az iszlám szerepe, valamint az, hogy a pápaság a hét fej nyolcadik fejévé válik, már az utolsó napokban felnyitott üzenet részeként azonosítva lett, amely Jézus Krisztus kinyilatkoztatása. Ezért Dárius megtévesztésének feltárása Dániel könyve hatodik fejezetében annak az üzenetnek a része, amely az Éjféli Kiáltás üzenetét alkotja. A megtévesztés az az elem, amely teljesen begyógyítja a halálos sebet, ily módon feltámasztva a pápaságot mint a nyolcadik és végső királyságot. Dárius megtévesztésében a két hitehagyott elnök és a százhusz fejedelem a megtévesztés szövetségének képviselői, akik Dániellel állnak szemben.

A százhusz Isten tanítványainak jelképe pünkösdkor.

És azokban a napokban felállt Péter a tanítványok között, és így szólt: (a jelenlevők száma együtt mintegy százhusz volt.) ApCsel 1:15.

A pünkösöd a vasárnaptörvényt jelképezi, amikor a pecsét lenyomatik, és az a százhusz fejedelem, akik megtévesztették Dáriust, a vasárnaptörvény idején fellépő hamis papság jelképei. A király megtévesztőinek két kategóriája jelenik meg a két hitehagyott elnök és a százhusz hitehagyott fejedelem által. A két elnök Dániellel együtt van egy csoportba sorolva, aki a próféta. Az a két osztály, amely megtéveszti Dáriust, a hamis próféták egyik csoportját és a megromlott papok egyik csoportját jelképezi.

Jaj a pásztoroknak, akik elveszítik és szétszélesztik legelőm juhait! — ezt mondja az Úr. Azért így szól az Úr, Izráel Istene ama pásztorok ellen, akik népemet legeltetik: Ti szétszélesztettétek nyájamat, elűztétek őket, és nem látogattátok meg őket; íme, én meglátogatom rajtatok cselekedeteitek gonoszságát — ezt mondja az Úr. És összegyűjtöm nyájam maradékát mindama országokból, ahová kiűztem őket, és visszahozom őket legelőikre; gyümölcsözők lesznek és megsokasodnak. És pásztorokat támasztok föléjük, akik legeltetni fogják őket; és

többé nem félnek, meg nem rettenek, és meg sem fogyatkoznak — ezt mondja az Úr. Íme, eljönnek a napok — ezt mondja az Úr —, amikor Dávidnak igaz sarjat támasztok, és király uralkodik majd és boldogul, és jogot és igazságot szolgáltat a földön. Az ő napjaiban megszabadul Júda, és Izráel bátorságban lakozik; és ez lesz az ő neve, amellyel nevezik őt: AZ ÚR, A MI IGAZSÁGUNK. Azért íme, eljönnek a napok — ezt mondja az Úr —, amikor nem ezt mondják többé: Él az Úr, aki kihozta Izráel fiait Egyiptom földjéről; hanem ezt: Él az Úr, aki kihozta és hazavezette Izráel házának magvát az északi földről és mindama országokból, ahová kiűztem őket; és a maguk földjén laknak majd. Összetört bennem a szívem a próféták miatt; minden csontom reszket; olyan vagyok, mint a részeg ember, és mint a bortól legyőzött férfi, az Úr miatt és az ő szentségének beszédei miatt. Mert tele van a föld házasságtörőkkel; mert az esküdözés miatt gyászol a föld; kiszáradtak a puszták kedves helyei, és futásuk gonosz, és erejük nem igaz. Mert mind a próféta, mind a pap istentelen; bizony, még az én házamban is megtaláltam gonoszságukat — ezt mondja az Úr. Azért útjuk olyan lesz számukra, mint a síkos utak a sötétségben: üzetni fognak rajta, és elesnek azon; mert veszedelmet hozok rájuk, meglátogatásuk esztendejét — ezt mondja az Úr. Jeremiás 23:1–12.

Jeremiás „megfenyítésének esztendeje” azoknak az összeesküvőknek az ítélete, akik megtevesztették Dáriust. A hamis próféták és papok ítélete a prófétai Ige tárgya. És miként a romlott papság Krisztus ellen vezette ki és tévesztette meg a római hatóságokat, úgy a Dániel hatodik fejezetében szereplő összeesküvés éppen erre a prófétai igazságra mutat rá.

Dániel ötödik fejezetének prófétai vonalai azt a végrehajtott ítéletet tárják elénk, amely a vasárnapi törvény idején a republikánus szarv és az Amerikai Egyesült Államok nemzete felett hajtatik végre. Ezt az ítéletet a harmadik jaj iszlámja hajtja végre, amely az őrizetlen déli falon keresztül lopózott be a királyságba. A vasárnapi törvény vonala Dániel harmadik fejezetében azt azonosítja, hogy Isten népe éppen abban az időben jelvényként emeltetik fel az egész világ számára. A hatodik fejezet pedig ugyanebben a történelmi szakaszban a hamis próféták felett végrehajtott ítéletre összpontosít.

Az Egyesült Államokban a vasárnaptörvény idején a hitehagyott protestáns szarv két osztályból áll: az egyik a vasárnapot tartja fenn mint az istentisztelet napját, a másik pedig hiábavaló módon azt vallja, hogy a szombatot tartja fenn mint az istentisztelet napját. Megfelelőik a republikánus szarvon belül a Demokrata és a Republikánus párt. A két hitehagyott szarvat Krisztus idejében a szadduceusok és a farizeusok jelképezték előre. A két hitehagyott elnök és a százharminc pap a Dáriusz körüli megtevesztésben szintén a protestantizmus hitehagyott szarvának két kategóriáját képviseli. Noha a történet idején ténylegesen politikai szereplők voltak, a prófétai összefüggés azonosítja, hogy az államot megtevesztő hatalom a hitehagyott vallási hatalom.

A Kármel-hegyen szemléltetett történet a hamis próféták két csoportját azonosítja: a Baál prófétáit és a ligetek prófétáit (Astarté). Együtt az egyház és az állam összefonódását jelképezik, mert Baál férfi istenség, Astarté pedig női istenség. Illés végül kivégeztette a Kármel-hegy hamis prófétáit, miként a Dániel könyve hatodik fejezetében szereplő szövetség tagjait is az oroszlánok vermébe vetették.

És Illés ezt mondta nekik: Fogjátok el a Baál prófétáit; egy se meneküljön el közülük. És elfogták őket; és Illés levitte őket a Kison patakjához, és ott megölte őket. 1 Királyok 18:40.

Ugyanebben a Kármel-hegyi történetben, amelyet Keresztelő János képvisel, a megtévesztő hatalom a leány. Mindkét történet a megtévesztőket táncolókként azonosítja, akár áldozatuk körül a Kármel-hegyen, akár Heródes részeg születésnap lakomáján, ahol Salóme megtévesztő táncát járta. A két vonal együtt azonosítja az egyház és az állam azon összekapcsolódását, amely a vasárnaptörvénynél teljesedik ki, valamint azt, hogy az Egyesült Államok hitehagyó egyházai Heródiás leányai, aki Jézabel, s mindketten a katolicizmust jelképezik. Heródes születésnapja a földi fenevad hatodik királyságának végét jelöli, ugyanakkor egyidejűleg a bibliai prófécia hetedik királyságának (az Egyesült Nemzeteknek) születésnapját is jelzi.

Éppen abban az ígéretben, amelyet Salomének tett, Heródes beleegyezik, hogy országának felét Salomének adja, azonosítva ezzel, hogy a hetedik királyság az egyház egyik felének és az állam egyik felének egyesülését jelképezi. A királyság akkor kezdődik, amikor János fejét átadják Heródiásnak. Ezért jelenik meg a hetedik királyság a Jelenések könyve tizenhetedik fejezetében úgy, mint amely csak rövid ideig marad fenn. A vasárnaptörvény idején áll fel a hármas unió, mert ott a tíz király beleegyezik, hogy rövid életű királyságát egy „órára” a fenevadnak adja. Az az „óra” a vasárnaptörvény válságának „órája”, amely az Egyesült Államokban kezdődik, és akkor ér véget, amikor Mihály felkél.

És a tíz szarv, amelyet láttál, tíz király, akik még nem kaptak királyságot; de királyokként hatalmat kapnak egy órára a fenevaddal együtt. Ezeknek egy a gondolatuk, és erejüket és hatalmukat a fenevadnak adják. Ezek a Bárány ellen hadakoznak, és a Bárány legyőzi őket; mert ő uraknak Ura és királyoknak Királya; és akik vele vannak, azok elhívottak, választottak és hűségesek. Jelenések 17:12–14.

A tíz király, akiket Heródes jelképez, a hetedik királyság születésnapján megegyezik abban, hogy a vasárnaptörvény válsága idején királyságuk felét a fenevadnak adják; ez „egy óraként” van ábrázolva. Abban az „órában” íródik fel az írás Bélszár falára. Abban az „órában” vettetik Sidrák, Misák és Abédnegó a tüzes kemencébe, és felhőben emeltetnek fel, miként a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének két tanúja is. A hármas szövetség azáltal jön létre, hogy a földi fenevad megtévesztést visz véghez, aki tüzet hoz le az égből az emberek szeme láttára.

És láttam egy másik fenevadat feljönni a földből; és két szarva volt, a bárányéhoz hasonló, de úgy szólt, mint a sárkány. És gyakorolja az első fenevad minden hatalmát annak színe előtt, és azt cselekszi, hogy a föld és annak lakói imádják az első fenevadat, amelynek halálos sebe meggyógyult. És nagy jeleket tesz, annyira, hogy tüzet is hoz alá az égből a földre az emberek szeme láttára, és elhiteti a föld lakóit azokkal a csodajelekkel, amelyeket hatalmában állt megtenni a fenevad színe előtt; azt mondván a föld lakóinak, hogy készítsenek képmást a fenevadnak, amelyet fegyver sebe ért, és életben maradt. Jelenések 13:11–14.

A világ nem annyira maguk által a csodák által csalatott meg, mint inkább „a csodák eszközei” által, amelyek megtételére hatalma volt. Az „a csodák eszközei” kifejezés hozzáadott fordulat, mégis a helyes hangsúlyt helyezi a csodákra, amit gondosan meg kell jegyezni. Fontos felismerni,

miként csalja meg a világot a hamis üzenet (tűz az égből), mert most éppen annak a történelemnek a közepette vagyunk, amelyben a Föld bolygó népességeit hipnotizálják egy „információs szupersztrádán” keresztül, amelyet a föld globalista kereskedői irányítanak és manipulálnak. Ezt a témát későbbi cikkekre hagyjuk, most azonban csupán azt jegyezzük meg, hogy az elnökök és fejedelmek megtévesztése, amelyet Dárius ellen hajtottak végre, sajátos prófétai tárgykor, amely több egymással összefüggő elemet foglal magában, s ezeket fel kell ismerni.

A hármasszövetség Salomé érzéki táncának csalása által egyesül, amelyet Heródes születésnapilakomáján a fejedelmek előtt adott elő. Az a csalás, amelyet Pilátusra kényszerítettek, kettős természetű volt: az a vád, hogy Krisztus lázadást szít és mozdit elő az államhatalom ellen, továbbá hogy káromlást szól a vallási hatalom ellen. Abban a történetben három ellenfél egyesült. A római hatalom (az állam), Barabbás, a hamis Krisztus (a hamis próféta), és a hitehagyott zsidó egyház (a fenevad). A hitehagyott egyház a lázadás és a káromlás kettős hazugságával megtévesztette a római hatóságot (az államot).

Amikor Dáriusz végre ráébred megtévesztőinek indítékára, kénytelen Dánielt az oroszlánok vermébe vettetni. Dániel az állam törvényét Isten törvénye iránti engedelmissége által szegte meg. A Dáriusz elé terjesztett hazugság Dáriusz büszkeségének felmagasztalása által valósult meg, és ezáltal megakadályozta őt abban, hogy felismerje megtévesztőinek indítékát. A Dániel és az oroszlánok verme történetében megjelenő hazugság és megtévesztés az Isten iránti engedelmisséget istenkáromlásként és lázadásként azonosítja; ez ugyanaz a kettős megtévesztés volt, mint a keresztnél, és a kereszt útjelzője összhangban áll a vasárnapi törvény útjelzőjével.

A vallási megtévesztő hatalom megbüntetése a bibliai prófécia tárgya, miként az is, hogy a vallási hatalom megtéveszti az államhatalmat.

„A nép felismeri, hogy megtévesztették. Egymást vádolják azzal, hogy pusztulásba vezették őket; de mindnyájan egyesülnek abban, hogy legkeserűbb kárhoztatásukat a lelkészekre zúdítsák. Hűtlen pásztorok hízogó dolgokat prófétáltak; hallgatóikat arra vezették, hogy érvénytelenné tegyék Isten törvényét, és üldözzék azokat, akik azt szentnek akarják megtartani. Most kétségbeesésükben ezek a tanítók a világ előtt vallják meg megtévesztő munkájukat. A sokaságot düh tölti el. „Elvesztünk!” — kiáltják — „és ti vagytok romlásunk okozói”; és a hamis pásztorok ellen fordulnak. Éppen azok mondják majd ki rájuk a legszörnyűbb átkokat, akik egykor a leginkább csodálták őket. Éppen azok a kezek, amelyek egykor babérkoszorúval koronázták meg őket, pusztulásukra emelkednek fel. Azok a kardok, amelyeknek Isten népét kellett volna megölniük, most ellenségeik elpusztítására szolgálnak. Mindenütt viszály és vérontás van.” A nagy küzdelem, 655.

A vallási vezetők ellen fordulnak a kegyelemidő lezárulta után, mert nyájaik felismerik, hogy a vallási vezetők által terjesztett hazugság megtévesztette őket. Az elnökök és a fejedelmek családjaikkal együtt mind ugyanazt a megtorló ítéletet szenvedték el az általuk terjesztett hazugságért. Amikor Illés megölte a hamis prófétákat a Kármel-hegyen, ugyanez a megtorlás jelenik meg a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének „nagy földrengésében”, amikor „hétezer” omol össze.

És ugyanabban az órában nagy földrengés támadt, és a város tizedrésze leomlott, és a földrengésben meghalt hétezer ember; a többiek pedig megrettentek, és dicsőséget adtak a menny Istenének. Jelenések 11:13.

A francia forradalom nagy földrengésének beteljesedésében a megöletett hétezer Franciaország királyságát jelképezte. A nagy földrengés „órájában”, vagyis a vasárnaptörvény idején, a megöletett hétezer a hetednapi adventistákat jelképezi, akik meghajolnak Róma előtt, mert amikor eljön a vasárnaptörvény, csak azok veszik fel a fenevad bélyegét, akik értik a hetednapi szombat iránti felelősséget.

„A szombat megváltoztatása a római egyház tekintélyének jele, avagy bélyege. Azok, akik a negyedik parancsolat követéseit megértve úgy döntenek, hogy az igaz helyett a hamis szombatot tartják meg, ezáltal hódolatukat annak a hatalomnak adják meg, amely egyedül rendelte azt el. A fenevad bélyege a pápai szombat, amelyet a világ Isten rendelése szerinti nap helyett fogadott el.”

„Ám a fenevad bélyegének felvételére kijelölt idő, amint azt a prófécia meghatározza, még nem érkezett el. A megpróbáltatás ideje még nem jött el. Minden egyházban vannak igaz keresztények, a római katolikus közösséget sem kivéve. Senki sem kerül kárhozátás alá, míg világosságot nem kapott, és meg nem látta a negyedik parancsolat kötelező voltát. De amikor kiadatik a rendelet, amely kikényszeríti a hamis szombat megtartását, és amikor a harmadik angyal hangos kiáltása figyelmezteti az embereket a fenevad és képmása imadására, a határvonal világosan megvonatik a hamis és az igaz között. Akkor azok, akik továbbra is a törvényszegésben maradnak, homlokukon vagy kezükön veszik fel a fenevad bélyegét.

„Gyors léptekkel közeledünk e korszak felé. Amikor a protestáns egyházak egyesülnek a világi hatalommal, hogy egy hamis vallást támogassanak, amelynek ellenzése miatt őseik a leghevesebb üldöztetést szenvedték el, akkor a pápai szombatot egyház és állam egyesített tekintélye fogja kikényszeríteni. Országos hitehagyás következik be, amely csak országos romlásban ér véget.” Bible Training School, 1913. február 2.

A „hétezer”, akik a nagy földrengés „órájában”, vagyis a vasárnapi törvény idején elpusztíttatnak, párhuzamba állíthatók azzal a „hétezerrel” is, akik Illés idejében megtagadták, hogy meghajoljanak Jézabel előtt.

De meghagytam magamnak hétezer embert Izráelben, mindazokat a térdeket, amelyek nem hajoltak meg a Baál előtt, és minden száját, amely nem csókolta meg őt. 1Kir 19:18.

A hétezerre vonatkozó első utalás egy hűségese csoportra mutat, amely megtagadta, hogy meghajoljon Jézabel előtt, az utolsó utalás pedig olyan maradékot jelképez, amely meghajol Jézabel előtt. Amikor a pápaság meghódítja a dicső földet (a Jelenések tizenharmadik fejezetének földi fenevadát), a vasárnapi törvény idején, az egyik osztály „elvettetik”, a másik osztály pedig kimenekül Babilon uralmának kezéből, mert ekkor kezdődik a Babilonból való kijövetel üzenete.

Bemegy a dicsőséges földre is, és sok ország elbukik; de ezek kiszabadulnak kezéből: Edom, Moáb és Ammon fiainak színe-java. Dániel 11:41.

Az „országok” szó hozzáadott szó, mert a vasárnapi törvény idején nem sok ország „dől meg”, hanem sok egyes hetednapi adventista igen, mert azon a ponton egyedül őket terheli felelősség a harmadik angyal világosságáért. Ők a „sokak”, mert ők voltak azok, akik arra kaptak elhívást, hogy azok között legyenek, akik megkapják Isten pecsétjét, de ezt az elhívást elutasították.

És monda néki: Barátom, mi módon jöttél be ide, holott nincs menyegzői ruhád? Ő pedig elnémula. Akkor monda a király a szolgáltnak: Közzétek meg kezét és lábát, vigyétek el őt, és vessétek a külső sötétségre; ott leszen sírás és fogcsikorgatás. Mert sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak. Máté 22:12–14.

A Dániel könyve hatodik fejezetében szereplő fejedelmek és előljárók megtévesztése annak a vallási hatalomnak a büntetését azonosítja, amely megtéveszti az államhatalmat.

És parancsolt a király, és előhozták azokat a férfiakat, akik bevádolták Dánielt, és az oroszlánok vermébe vetették őket, gyermekeiket és feleségeiket; és az oroszlánok erőt vettek rajtuk, és minden csontjukat összetörték, még mielőtt a verem fenekére értek volna. Dániel 6:24.

Dániel könyvének tárgyalását a következő cikkben folytatjuk.

És mit mondjak még? Hiszen kifogyna az időm, ha szólnék Gedeonról, Bárákról, Sámsonról és Jeftéről, továbbá Dávidról, Sámuelről és a prófétákról, akik hit által országokat győztek le, igazságot cselekedtek, ígéreteket nyertek el, oroszlánok száját tömték be. Zsidókhoz írt levél 11:32, 33.